

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4995/2021
16.12.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, Драгане Миросављевић, Бисерке Живановић, Јасминке Станојевић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији су пуномоћници Зоран Величковић, адвокат из ... и Немања Величковић, адвокат из ..., против туженог Ловачког удружења "Заплање", Гаџин Хан, чији је пуномоћник Марко Митић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 2295/19 од 18.05.2021. године, у седници одржаној 16.12.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 2295/19 од 18.05.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Нишу Гж 2295/19 од 18.05.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П 10324/17 од 22.03.2019. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени на накнаду штете коју су проузроковале дивље свиње у 2017. години и то износ од 14.504,00 динара за уништену пшеницу и пшеничну сламу на к.п. ..., .. и ..., износ од 21.600,00 динара за уништен кукуруз на к.п. ..., .. и ..., све уписане у ЛН КО ..., са законском затезном каматом од пресуђења 22.03.2019. године до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца да му се исплате већи износи од досуђених и то на име накнаде штете за уништену пшеницу и пшеничну сламу од досуђених 14.504,00 динара до тражених 29.009,00 динара, на име накнаде штете за уништени кукуруз од досуђених 21.610,00 динара до тражених 43.220,00 динара, као и захтев тужиоца за исплату законске затезне камате на главни дуг, почев од 20.12.2017. године до 21.03.2019. године, као неоснован. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова панричног поступка исплати износ од 33.522,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Нишу Гж 2295/19 од 18.05.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужиоца и жалба туженог и потврђена је првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и из разлога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП ("Службени гласник РС", бр. 72/2011... 18/2020), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса, или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Ставом 2. истог члана, прописано је да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана, одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Врховни касациони суд је оценио да у конкретном случају нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. ЗПП. Не постоји потреба за разматрањем правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, односно за новим тумачењем права. Одлуке нижестепених судова засноване су на примени одговарајућих одредаба материјалног права, а правилна примена права у споровима са захтевом као у конкретном случају зависи од конкретно утврђеног чињеничног стања. Поред наведеног, тужилац није уз ревизију доставио правноснажне пресуде из којих би произлазио закључак о различитом одлучивању у идентичној чињеничној и правној ситуацији, што би оправдало одлучивање ради уједначавања судске праксе.

Зато је на основу члана 404. став 1. ЗПП Врховни касациони суд одлучио као у ставу првом изреке овог решења, сагласно ставу 2. исте законске одредбе.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба ради накнаде штете поднета је суду 20.12.2017. године, а вредност предмета спора која се ревизијом побија је 36.115,00 динара.

Имајући у виду вредност предмета спора, ради се о спору мале вредности, обзиром да се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, у смислу члана 468. став 1. ЗПП, а одредбом члана 479. став 6. истог закона, прописано је да против одлуке другостепеног суда, у поступку о споровима мале вредности, није дозвољена ревизија.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**